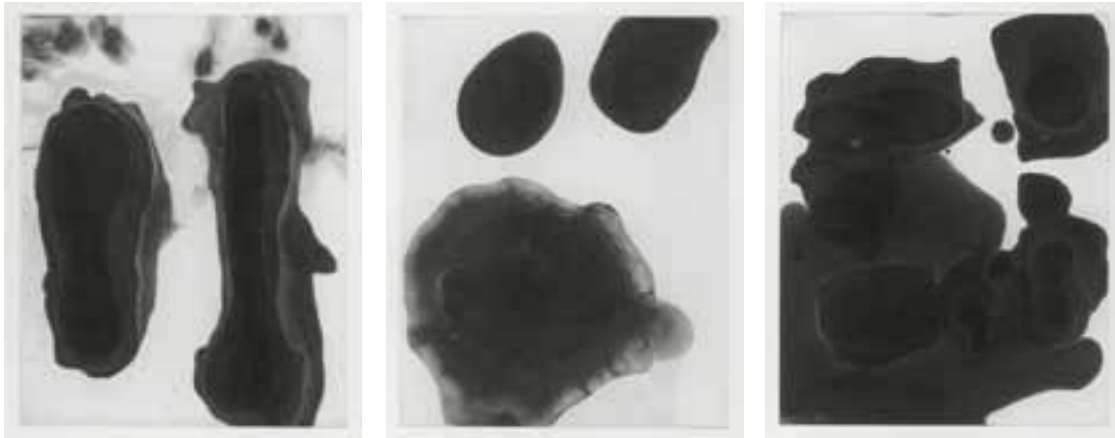

Andreas Eriksson

Bonne Hiver 1–5
Akvatintetsningar
Samtliga 249 × 200 mm

Andreas Eriksson är född 1975 i Björsäter. Bor och verkar i Medelplana. Utbildad vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm 1993–1998.

Separatutställningar i bl. a. Statens konstråds galleri, Stockholm 2001, Galleri Flach, Stockholm 2003 och 2005, Galleri Stefan Andersson Sandström, Umeå 2004 och 2007, Galleri Magnus Åklundh, Malmö 2004, Kristianstads konstmuseum 2004, Västerås konstmuseum 2004, Galleri Riis, Oslo 2004, 2007 och 2009, Nordiska akvarellmuseet, Skärhamn 2004,

Foto: Andreas Eriksson

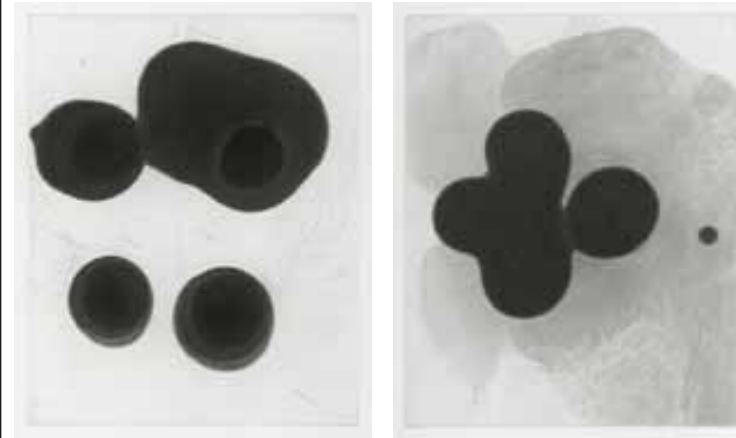
Trondheims Kunstmuseum 2005, Skövde konsthall 2006, Art 38 Basel, Basel Schweiz 2007, Galerie Conrads, Düsseldorf 2008, Museet för modern konst, Wien 2008, Arnstedt & Kullgren, Östra Karup 2009, Sommer & Kohl, Berlin 2009, Galleri BOX, Göteborg 2010, Galleri Susanne Ottesen, Köpenhamn 2010.

Samlingsutställningar i bl. a. Liljevalchs konsthall, Stockholm 2001, Forsbacka bruk 2001, Kunsthalle zu Kiel 2001, Pultusk, Polen 2002 och 2003, Galleri Flach, Stockholm 2002, Musée d'Art Moderne de la Ville, Paris 2002, Gävle konstcentrum 2002 och 2004, Dunkers kulturhus, Helsingborg 2003, ECB, Frankfurt o. Berlin 2003, Vida konsthall, Öland 2004, Galleri No 5, Bergen 2004, Göteborgs konstmuseum 2006, Moderna museet 2006, Kunstmuseum Bonn 2009, Bonniers konsthall, Stockholm 2009, Momentum 2009, Moss Norge 2009, Galleri Riis, Oslo 2009.

Representerad i bl. a. Astra Zenecas samling, Lund, The British Museum, London, ECB Frankfurt, Göteborgs konstmuseum, Landstinget Halland, Moderna museet, MUMOK, Wien, Nationalmuseum, Skövde konstmuseum, Statens konstråd, Sundsvalls museum, Uppsala konstmuseum, Västerås konstmuseum.

Bibliografi: hos Blå Himmel förlag: *Fladdermusprojektet* 1996, *Blå Himmel* 1999, *The seasons reverse or fake lake* 2002, *En andra gång* 2003, *Peripeti* 2004, *360* 2004, *Cosimo* 2006; hos Astra Zeneca: *Round About the Pipeline* 2007; hos MUMOK, Wien: *Walking the dog*, *Lying on the sofa* 2008.

I 2010 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår något av bladen *Bonne Hiver 1–5*, akvatintetsningar, samtliga med måtten 249 × 200 mm. Tryckta av Ole Larsen, Helsingborg.

Varje höst bjuder den norske målaren Olav Christopher Jenssen – sedan 1982 bosatt i Berlin – till herrmiddag i ateljén för att äta lutfisk och rikta ett slag mot hälsan. Bland gästerna pekade Olav ut en ung man med luva på huvudet och nerhasade baggy pants och sade, ”Björn, han heter Andreas, är svensk och en helvetes bra målare”.

Dagen därpå besökte jag Andreas Eriksson i hans provisoriska ateljé. Här mötte jag ett odogmatiskt måleri, helt utan stilistiska begränsningar och med en fantastisk energi och skärpa.

Under de drygt tio år som gått sedan dess har jag följt vad han gör, och räknar honom bland generationens intressantaste konstnärer, också i ett internationellt perspektiv. Även om måleriet står i centrum för hans arbete gör han också fotografi, skulptur och grafik, utan hierarkisk ordning.

Som artonåring sökte han till Konsthögskolan i Stockholm och kom in. Det var professorn John-e Franzén som framhårdade när kollegerna tyckte att han kunde väl vänta, så ung som han var.

För ett antal år sedan hängde jag så en utställning av Andreas Eriksson på Kristian-

stads konstmuseum. Till vernissagen kom John-e Franzén och fällde vid rundvandringen tillsammans med Andreas en tänkvärd kommentar: ”Andreas, du är lika bra som när vi tog in dig.”

Konst föds ur konst, samtidsanda och livssituation och på Konsthögskolan härskade då en postmodernistisk ”diskurs” destillerad till slagord, som proklamerade subjektets och mästerverkets död. Redan att ägna sig åt måleri var suspekt, och att i kreativt flow åstadkomma den ena stora målningen efter den andra måste ha varit generande. För att svara på utmaningen uppfann Andreas Eriksson så olika metoder för att göra bild, utan att konstnärspersonligheten står i förgrunden.

Så kom den grafiska metod till, där handskriften lyser med sin frånva-

ro, allt skalats bort utom grafikens elementa och som gett den serie om fem blad som presenteras här. Efter en initial riggning av matarverktyg möter saltsyra, i olika viskösa blandningar och tidsintervall, en kopparplåt och naturen gör resten.

Metoden är konceptuellt briljant och resultatet paradoxalt vackra och suggestiva bilder, glidande mellan mikro och makro. Mörker och ljus kämpar om herraväldet och det liknar de inre syner, som uppstår när man blundar och masserar sina ögonglober. Ett seendets elementa och papperet känns mindre som bärare av en statisk bild än som spelplan för en pågående process där associationerna anmäler sig filmiskt.

Med impulser alltifrån Evert Lundquists ljusdränkta och tunga färgmateriala med sina få tecken, till Günther Förgs reducerade, urbant kaxiga och självreflekterande måleri, har en tidvis existentiell utsatthet och ett ifrågasättande gett Andreas Erikssons konstnärskap dess starka energier.

Björn Springfieldt

tidigare chef Malmö Konsthall och Moderna Museet